

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وپر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۲۳ جنوری ۲۰۱۵

سرود شاد عشق

پرندگانی را که تو قفس کرده بودی آزاد ساختم؛ پرندگان بی پروائیهایم را؛
پرندگان آسایشم را، که دانه از زمین بی قیدیها میچیدند و سرشار از هوای طربزای باغ
سبز عشق و رؤیا بودند.
آن دم که در انزوای کلبه دلگیر گشتم و فانوس اشکم با بغض ناشکیبای درد شکست، از
نیستان حنجره نی فریاد چیدم.
رفتی و چون سایه ای در کناره های باغچه سرد دلم پنهان شدی و صدای گمهایت در
گوشهایم سرودی گشت تا لایتناهی خواستن و پیوستن.
رفتی و در نگاهت همه مهربانیها چون سرابی روی شاهراههای عطشزده تموز شکست.
تا دیرگاهی میان رنج و عذاب انتظار، خشت بر خشت صبر گذاشتم؛ ای دریغ! بهره ای
هرگز برنداشتم. گوئی شالوده هستیم میان جزیره ناستواری طرح شده است، که رد پای
آدمی را آنجا نشانی نیست.
رفتی و در لبم سرود شاد عشق رنگ یاقوت جاودانگیش را جاودانه باخت، مگر پرندگانی
را که قفس کرده بودی دوباره آزاد ساختم!!!

(ناهید "غزل" غنی زاده)